

นพ.บุญยงค์ วงศ์รักมิตร อายุ 79 ปี 4เดือน อดีตผู้อำนวยการ
โรงพยาบาลน่าน ปัจจุบันเป็นที่ปรึกษาศูนย์ประสานงานประชาคม
น่าน และประธานคณะกรรมการพัฒนาโรงพยาบาลน่าน นพ.บุญยงค์
เป็นผู้ที่มีความสำคัญในพระกรุณาของพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว
มาก โดยเฉพาะอย่างยิ่งที่ท่านทรงพระราชทานเงินสร้างตึกพิทักษ์
ไทย ให้แก่ โรงพยาบาลน่าน ปี พศ.2511

นพ.วีระวัฒน์ พันธุ์ครุฑ , นพ.ชาตรี เจริญศิริ ได้พาเจ้าหน้าที่ สำนักสนุนและประสานงานเขต เข้าพบและพูดคุยกับอาจารย์ ซึ่ง
อาจารย์ได้พูดคุยและให้ข้อคิดสำหรับใช้ในการทำงานพวกเราหลายเรื่อง ได้แก่

Object ของเรา

เราทุกคนทำงานต้องมี Main Object อาจารย์ถามพวกเราว่า Main object ของพวกเราคืออะไร และของสปสช.คืออะไร ซึ่ง
คำตอบคือ ประชาชนที่อยู่ภายใต้หลักประกันสุขภาพแห่งชาติ ซึ่งเราต้องแยกออกจาก 3 สิทธิ (UC, ประกันสังคม, สิทธิ
ข้าราชการ) ซึ่งจำนวน Object ของเรานั้นคิดเป็น 75% ของประชาชนชาวไทยทั้งหมด และส่วนใหญ่เป็นคนยากจน ดังนั้นเรา
ต้องทำงานโดยใช้หัวใจของความเป็นมนุษย์ และถ้ามีคน 3-4 คนเดินมา เราต้องบอกได้ว่า คนไหนเป็น Object ของเรา

การที่พวกเราทำงานอยู่แต่ในส่วนกลางนั้น เราทำงานกับตัวเลข ไม่ได้ทำงานกับคนจริงๆ เรา ก็จะไม่รู้ว่าปัญหาจริงๆของแต่
ละพื้นที่เป็นอย่างไร อาจารย์บอกว่าการทำงานต้อง Know your Area และ Know your People ดังนั้นท่านมีความเห็น
คนที่ทำงานที่ส่วนกลางนั้น ต้องลงไปตรวจเยี่ยมพื้นที่บ่อยๆ ไม่ใช่นั่งคุยแต่ข้างใน ไม่ได้คำนึงถึง Area และ People
ยกตัวอย่าง

- Know your Area :- จังหวัดน่าน เป็นจังหวัดที่ใหญ่เป็นอันดับที่ 13 ของประเทศไทย กว้างยาวเท่าไร เมื่อเป็น
พื้นที่ดอยเป็นส่วนใหญ่ การให้บริการคนบนดอย การที่เราจะให้บริการสาธารณสุขคนเหล่านั้น
- Know your people:- การเสริมสร้างสุขภาพ หรือการรักษาพยาบาล คนบนดอย ซึ่งมีวัฒนธรรมและความเชื่อที่
แตกต่างกัน และมีถึง 85% นั้น ไม่ใช่เรื่องง่าย ดังนั้นต้อง Know your people

การมี Attitude ต่อ Area และ People

สมเด็จพระเทพเสด็จที่จังหวัดชายแดนภาคใต้ ขณะที่ท่านอยู่ในลิฟท์กับ รมช และรองปลัด ฯ ท่านตรัสว่า ท่านพบปัญหาว่า
พนักงานโภชนาการยังไม่ได้รับการบรรจุ จำนวน 11 คน บางคนทำงานมานานถึง 25 ปี ยังคงเป็นลูกจ้างอยู่เลย ดังนั้น
อนาคตของคนที่ยากอยู่ที่นี่จะเป็นยังไง ทั้งที่ที่เป็นจังหวัดชายแดน ท่านรองปลัดบอกว่าตามเรื่องนั้นมันขึ้นอยู่กับประเภทของ
งาน ต้องสอบและบรรจุและย้ายไปตามตำแหน่งที่มีอยู่

แบบนี้คือแสดงว่าไม่ได้มอง Area และไม่ได้มอง People มองแค่ regulation ที่สร้างไว้ กรณีนี้สมเด็จพระเทพฯ มองเห็นและคิดถึง อยากรจะช่วยให้คนกลุ่มนี้ได้มีความหวังบ้าง ในขณะที่ผู้บังคับบัญชา ก็อ้างแต่กฎระเบียบต่าง แต่ไม่ได้มองคนที่อยู่ข้างหน้าเราทำให้เห็นว่า ไม่ Attitude เป็นอย่างไรรวมถึงเรื่องของต้นหา มานะและ ทิฐิ อยู่ด้วย ซึ่งแบบที่เราได้เห็นเราเข้าไปในกระทรวงทบวง กรม เราก็รู้ว่าใครมานะมากกว่าใคร ใครเสียดั่งมากกว่าใคร

กรณีนี้การ Deregulate และ Reregulate เพื่อให้คน 11 คน นั้น น่าจะเป็นกรณีพิเศษ จะเห็นว่า กฎต่าง ๆ ที่มนุษย์สร้างขึ้น เป็น Regulate ซึ่งมนุษย์สามารถ Deregulate กฎนั้นได้และ Reregulate ขึ้นมาใหม่ เพื่อให้ Objects เรามีความสุข สิ่งที่ไม่เคยมีเลย ไม่ใช่จะมีไม่ได้ เพื่อประโยชน์ให้กับ Object ของเรา

ส่วนการทำงานของสปสช.ร่วมกับกระทรวงสาธารณสุข ต้องยึดหลัก **วิสาสา ปรมา ญาติ** และถ้าไม่มีโอกาสพูดคุยกันแบบ Deep listening ก็อาจจะเกิด วิสาสา ปรมา ญาแตกได้ และสิ่งที่เสียเปรียบคือคนที่ เป็น Object ของเรา

หลักการบริหาร สามเหลี่ยมเลขาคณิต

1.บริหาร 2.บริการ 3.วิชาการ

ผู้บริหารจะอยู่ด้านบน ต้องมีใจและ Attitude (มี A ที่ตัวใหญ่) แต่ผู้บริหารมักจะมีมานะ และ ฐิติ โดยเฉพาะ อย่างยิ่งการดูแลหน่วยบริการที่อยู่ห่างไกล หรืออยู่บนดอย ซึ่งเปรียบเหมือนการส่งกำลังไปรบชายแดน เมื่อใดที่เขายื่นมือเข้ามาขอกำลัง ขออาวุธ ลูกปืน แต่คุณไม่ให้เขา คุณกลับบอกว่าไม่มีงบ งบหมด ยังไม่ได้ตั้งงบ ต้องเอาเงินไปทำอย่างอื่น แต่มีเงินไปทำอย่างอื่นที่มีความจำเป็นน้อยกว่า เช่นเอาไปสร้างศาลพระภูมิ ให้ระวังไว้สักวันปืนและลูกปืนเหล่านั้นจะย้อนกลับมา เขาจะหันกลับมายิงด้วยกระสุนแห่งความโกรธและความเกลียด

คนที่อยู่ชั้นบนเป็นสายบริหารจัดการ เรื่องเงิน สวัสดิการ อะไรต่างๆ เมื่อมีคนขึ้นมาชั้นบนเพื่อขอความช่วยเหลือใดๆต้องตอบว่า ได้ ต้องรีบทำให้เขา ไม่ใช่ว่าปฏิเสธ อันนั้นก็ไม่ได้ อันนี้ก็ไม่ได้กฎระเบียบ เค้่าไม่มีเวลามาเสียเวลาเป็นวันๆ ไม่ได้ทำงาน เมื่อเขาขึ้นมาด้วยสีหน้าบูดเบี้ยว หม่นหมอง ต้องให้เขาลงไปด้วยสีหน้ายิ้ม เป็นหน้าที่โดยตรงของผู้บริหาร แต่คนที่อยู่ในสายบริหารมักมีต้นหา มานะและทิฐิ ครอบงำ ยกตนขึ้นสูง เกือบจะไม่ใช้มนุษย์ จะเป็นเทพก็ไม่ใช่

พระเจ้าอยู่หัว บอกว่า ท่านแบกปีระมิต แต่เจ้านายระดับสูงของเรากลับบอกว่าอูยออดปีระมิต ถ้าเราคิดแบบนี้ คิดว่าเราอยู่ด้านล่างของสามเหลี่ยม แน่แน่นอนว่าเราต้องสอดส่ายหามองดูว่า คนที่อยู่ข้างนอกเป็นอย่างไร พวกคุณต้องออกมาต่างจังหวัดบ่อยครั้ง มาดูข้อเท็จจริง ไม่ได้อ่านแต่หนังสือหรือตัวเลขที่ส่งไป นั่งคุยบนโต๊ะ ข้าซากในห้องเดียวกัน และตัดสินใจ โดยไม่ได้คำนึง Area and People

สิ่งที่บรรยายให้.พรพ./ศรภ. มาเยี่ยม (นพ.อนุวัติ และ นพ. ศุภชัย) ก่อนหน้าวันที่พวกเขาไปขอพบท่าน 1 วัน

อาจารย์ได้นำรูปพระเจ้าอยู่หัวให้ดู เนื่องจากอาจารย์คิดว่าคนที่คนเราเมื่อได้ข้อมูล (รูป หรือ ข้อมูลต่างๆ) มาเป็นความรู้ แล้วสมองเราคิดอย่างไร เมื่อคิดแล้วเรารู้สึกอย่างไร มีเจตจำนงศออกมาเป็นทางด้านบวกหรือลบ **เราต้องมี Menthol Process ระดับ 4 ชั้น (รู้, คิด, รู้สึก, เจตจำนงศ)** เรายุ่และคิดอย่างเดียวกันไม่ได้ ต้องรู้สึกทันทีว่าจะอะไรจะเกิดขึ้น เจตจำนงศ ที่เกิดขึ้น เป็นจะ บวกหรือลบ

รูปแรก รูปพระเจ้าอยู่หัวนั่งบนแท่น ในพิธีพระปฐมบรมราชาภิเษก และท่านได้พูดว่า **“เราจะครองแผ่นดินโดยธรรมเพื่อประโยชน์สุขแห่งมหาชนชาวสยาม”** เหตุการณ์นั้น ปี พ.ศ 2493 ในปีนั้นเพียงสัญญาที่ท่านให้กับประชาชนชาวไทย

คุณคิดและรู้สึกยังไงกับประโยคนั้น มันเกี่ยวพันยังไงกับหน้าที่ของคุณ ถ้าคุณมีความรู้สึกเป็นบวก คุณจะบอกว่า **“เราจะปฏิบัติหน้าที่โดยธรรมเพื่อประโยชน์สุขของประชาชนที่ข้าพเจ้ารับผิดชอบ”** เป็นประโยคที่สำคัญที่สุด และเมื่อท่านพูดแล้ว ท่านก็ลงมือทำงานเลย จนปัจจุบัน 63 ปี ท่านก็ยังทำอยู่แบบนั้น ท่านไม่เคยมีวันหยุด ไม่เคยขอพักร้อน และไม่มีวันนักขัตฤกษ์ ร้องนี้สอนอะไรเรา และให้ข้อมูลเกี่ยวกับ KAP ได้อย่างไร: k= Knowledge ก็ได้มาบ้าง, A=Attitude สูงสุดขึ้นม้าย, P= Practice ได้มาแค่ไหน ซึ่งในส่วนผู้บริหารตัว **A** ต้องใหญ่กว่า K และ P เสมอ

ภาพดอกไม้แห่งหัวใจ ถ่ายโดยอดิศักดิ์ บุญนาค

รูปที่สอง พระเจ้าอยู่หัวให้ควมหมายบุญตุ้ม มือมีดอกไม้เขียวๆเนื่องจากนั่งตากแดดนาน

คุณเห็นอะไรบ้าง จะเห็นว่าท่านใส่หมวกพระวรกายของท่านคือเหมือนรวงข้าว ลงมาหายายแม่ตุ้ม พระพักตร์อยู่เหนือหัวแม่ตุ้ม สายพระเนตรจ้องที่แม่ตุ้ม พระโอบุษฐ์แย้ม มือของท่านจับมือแม่ตุ้ม **รูปนี้หอม พยาบาลเห็นแล้วต้องจำให้ดี เพราะรูปนี้เห็นแล้วหมายถึงผัสสะ สีหน้าท่าทางที่มาจากใจ คือใจเป็นหัวใจของความเป็นมนุษย์** พระเจ้าอยู่หัวทำแบบนี้ไม่ต้องใช้เงินเลย ท่านใช้ใจ เพียงแต่มีใจเท่านั้นทุกอย่างมันออกมา ผัสสะ สีหน้า ท่าที จะออกมาเอง ไม่ต้องพูดถึงเรื่องเงินใดๆทั้งสิ้น ถ้าหมอ,พยาบาล หรือทุกคนจะทำแบบนี้ต้องใช้เงินก็บาท แต่ปัจจุบัน หมอตรวจโรค ถ้ามคนไข้ว่าเป็นอย่างไร และเขียนใบสั่งยาให้ บางครั้งคนไข้ถามว่า หมอไม่ตรวจผมหรือ (ทั้งๆที่มีหูฟังคล้องคออยู่) เป็น High tech & Low touch

รูปที่สาม พระเจ้าอยู่หัวทรงงาน เป็นรูปที่ท่านหลังพิงรถแลนด์โรเวอร์ และมีคนนั่งล้อม ทุกคนจด ท่านเองก็มีกระดาษกับดินสอกุดยี่นจดด้วยเช่นกัน ท่านจะมีแผนที่และกล้องถ่ายรูป และยังมีภาพแบบนี้มากมายเป็นร้อยเป็นพันภาพ

รูปที่สี่ พระเจ้าอยู่หัวนั่งกับพื้นที่เป็นกรวดดินไม่มีเสื่อ แดดเปรี้ยง และชาวบ้านนั่งอยู่ตรงหน้า มีพระเทพและองครักษ์อยู่ด้วย หัวเข่าท่านห่างจากชาวบ้านคนนั้นเพียงไม่กี่นิ้วกว่าๆ **Go to the people, Stay with them, Work with them** ซึ่งเราไม่ได้เข้าไปใกล้ชิดชาวบ้าน ไม่ได้ **go to the people** เราอยู่ที่สำนักงาน เราดูจากข้อมูล เราดูจากกระดาษ และตัดสินใจชีวิตคนจากกระดาษ

ถ้าถามว่าใครจะมานั้นแทนพระเจ้าอยู่ตรงนั้น คำตอบคือ ต้องเป็นทุกคนที่กินเงินของภาษี ทุกคนที่มีรายได้จากภาษีมีหน้าที่ต้องนั่งมาตรงนี้ รวมทั้งกระทรวงสาธารณสุขทุกคน ทุกคนคนที่มีรายได้จากแผ่นดินนี้ เรามีหน้าที่ต้องดูแล คนกลุ่มนี้เขาอยู่ในกลุ่ม 75 % ที่เป็นคนด้อยโอกาสเป็น **marginal people** และเมื่อเราใจเรารู้ สมองรู้ว่าเขาด้อยโอกาสแล้วใจเราเป็นไง ต้องทำตามที่สมองรับรู้ด้วยว่าเขาด้อยโอกาส ดังนั้นเป็นหน้าที่ของทุกคนที่จะช่วยกันทำงานด้วยหัวใจของความเป็นมนุษย์

ที่อาจารย์เอารูปใหญ่ เพราะอยากรู้ว่าใช้ความคิดเกี่ยวกับข้อมูลอย่างไร ซึ่งคนจะตอบไม่ได้เพราะนึกไม่ถึง เนื่องจากเมื่อได้ข้อมูลมาแล้วจะคิดอย่างไร ไปใช้ข้อมูลตามตำราและระเบียบ กฎหมาย ที่เรามีอยู่ เพื่อทำงานตรงนี้ แต่จะมองความรู้สึกในเรื่องหัวใจของความเป็นมนุษย์

เนื่องจากอาจารย์เองมีความคิดเช่นนั้น เมื่อสมัยหนึ่ง หลายปีมาแล้ว การรักษาคอนไซน์ โดยเฉพาะข้าราชการต้องวางเงินล่วงหน้า 4,000 บาท และกว่าจะเบิกได้ประมาณ 6 เดือน(ซึ่งเงิน 4000 สมัยนั้นไม่น้อยเลย) และตอนที่ได้รับเงินคืน ได้รับเงินคืนไม่ครบสิ่งนี้เป็นเพราะเราเห็นความทุกข์ยากของพวกเขา และเขาก็มาเล่าให้ฟังด้วย เมื่อเห็นความเดือดร้อนทุกข์ยากของคนเหล่านี้ เนื่องจากโรงพยาบาลมีหน้าที่เป็นผู้ให้การรักษาและบังเอิญอาจารย์มีอำนาจในการต่อรองตรงนี้ได้ให้ เรามีหน้าที่บำบัดรักษาคอนไซน์ เมื่อคนไข้ต้องเข้าโรงพยาบาล จึงยื่นข้อเสนอในที่ประชุมจังหวัด ว่าทางรพ.จะไปเก็บเงินกับทางฝ่ายคลังเอง หลังจากนั้นรัฐบาลเพิ่งจะมีระบบนี้ สิ่งนี้เป็นเพราะเราเห็นความทุกข์ยากของพวกเขา และเขาก็มาเล่าให้ฟังด้วย ซึ่งข้อมูลต่างๆ เหล่านี้มันกระทบใจเรา และKAP ทำให้ **A = Attitude** ฟุ้งพรวดขึ้นมา

แนวคิดเรื่องของการแบ่งปันครุภัณฑ์ได้มาจากภาวการณ์ขาดแคลนของประชาชน รพ.น่าน ชาวบ้านมาขอใช้ห้องประชุมทุกสิ่งไม่ใช่ของ
หมอบุญยงค์ ไม่ใช่ของรพ.น่าน หมอบุญยงค์มีหน้าที่อำนวยความสะดวกให้อาการสิ่งแวดล้อมเครื่องไม้เครื่องมือเป็นประโยชน์
แก่ประชาชนและเจ้าหน้าที่ทุกคนต้องรับรู้ เหมือนเป็นวิสัยทัศน์ของโรงพยาบาล

และในส่วนของความร่วมมือกับสสจ รพช เราคุยกันเราช่วยเหลือซึ่งกันและกัน เราเกื้อกูลกัน เช่น รพ.น่านไม่มีตำแหน่งลูกจ้าง
ผมได้อัตรามา ผม ให้ตำแหน่งลูกจ้างประจำไปรพช ที่มีคนทำงานไม่พอ แต่ไม่มีตำแหน่งไปให้ ก็ช่วยกันแบบพี่กับน้อง ไม่มี
เตียงชนเตียงไปเลย ไม่มีเครื่องมือผ่าตัดก็แบ่งไป ทุกอย่างไม่ใช่ของเรา เป็นของประชาชน ซึ่งวิธีคิดแบบนี้เป็นต้นแบบของการ
ทำ พบส.

อาจารย์ไม่อยากจะให้ชื่ออาจารย์ หรือมีรูป อยู่ในรพ.เป็นห้องประชุม เนื่องจากอาจารย์ไม่อยากจะให้คนที่มาสัมผัสต่อไม่ต้อง
ตะขิดตะขวงใจ และไม่ต้องการให้มีการเปรียบเทียบ และอาจารย์ได้ถูกขอให้ไปเป็นแพทย์ใหญ่โดยรัฐมนตรีช่วย แต่อาจารย์คิด
ว่า อาจารย์ปรารถนาดีแล้วว่าคุณค่าของอาจารย์คือบ้านนอก เราต้องรู้ว่าคุณค่าของเราอยู่ที่ไหน เรามีประโยชน์และความสำคัญ
กับที่ไหน เราพอใจตรงนั้น ไม่เคยมีในความคิดว่าจะ Step up

ครองตน ครองคนและครองงาน

ครองตน ต้องอยู่ด้วยความซื่อสัตย์สุจริต ถ้าไม่มีตรงนี้ก็อย่าไปเป็นผู้บริหาร

ครองคน สำคัญที่สุดคือ **ความยุติธรรม** และการให้โอกาสคนอื่นที่เหมาะสม คนที่จะรู้ได้ คิดได้ และทำได้ ต้องได้โอกาสไป
เรียน ไปฝึก จะรู้ได้คิดได้ และทำได้

ครองงาน ก็คือสมรรถภาพของตัวเอง

สิ่งนี้ไม่ได้คิดเอง **แต่อ่านจากพระเจ้าอยู่หัวได้เขียนไว้ 3 คำนี้** เป็นคำที่จำง่าย และฟังและรู้ทันที

คิดได้ ทำได้และได้ทำ

เป็นคำ 3 คำที่จำง่าย ฟังแล้วรู้ทันทีไม่ต้องตีความหมาย ยกตัวอย่างเช่น พยาบาล พอจบมาก็ประชุมใน ward ต่อมาก็กลุ่มงาน
พอเติบโตขึ้นมาอีกก็ประชุมระดับบริหาร แต่พอไปถึงตรงนั้นเขาถามความคิดคุณมั๊ย เนื่องจากการตัดสินใจ จะประกอบด้วย 3
ไอ (3i) ได้แก่ i1 (ไอ one) คือ Information, i2 (ไอ two) คือ ตัวกู และ i3 (ไอที่) **พอตัดสินใจจริงๆเอา itwo เพราะ**
คือตัวกู ซึ่งคนไทยมักเป็นแบบนี้

ถ้าได้คิดได้ทำ จะมีโอกาสที่ความคิดจะกว้างและลึก วิธีการแก้ปัญหา ก็จะออกมาอีก มากมาย และจะได้รับการยอมรับเพิ่มขึ้น
และผู้บริหาร พอคิดว่า เขาคิดได้ ทำได้ ให้ไปทำตรงนั้น มี Enabling ให้มั๊ย เครื่องมือ, คน, เงิน จะได้รับการยอมรับ บางคนไม่มี
อะไรเลยก็ทำไม่ได้ แต่ต้องทำเพื่อ Object ของเรา สิ่งต่างๆเหล่านี้เราต้องให้โอกาสเพื่อนมนุษย์ และหลายอย่างที่ทำได้

object เรา เช่น อาจารย์ฝึกการผ่าตัดหัวใจ เนื่องจากการส่งต่อยากลำบากมาก จึงต้องทำเพื่อ Objects ของเรา ต้องอ่านหนังสือเยอะมาก ฝึกซ้ำครั้งแล้วครั้งเล่าจากศพ ต้องทำให้ได้ แต่พอรุ่นน้องทำได้ปล่อยให้เขาทำ น้องทำได้ให้น้องทำ

สอนธรรมะ

บุญคือการชำระจิตใจ อย่าไปหลงกับสำนักโน้นสำนักนี้ มากนัก **ยกตัวอย่าง** คนส่วนมากชอบทำไปบุญ บางคนทำบุญเยอะมาก พระบอกว่า “โยมทำบุญมามากแล้วละบาปชะบ่าง” ไม่ใช่ว่าไปทำบุญมากมายก่ายกองและกลับมาก็โกงต่อ

ศาสนาพุทธเป็นศาสนาแห่งปัญญา เป็นศาสนาที่สอนให้พึ่งตนเอง เป็นศาสนาที่ไม่อ่อนวอนร้องขอใคร การทำบุญที่ดีที่สุดคือการให้ข้าวแก่พระพุทธเจ้า พระอรหันต์นั้นถือว่า ยอดเยี่ยมมากแล้ว แต่มีการทำบุญอะไรที่จะได้บุญเลิศประเสริฐ คือ

1. ไตรสรณาคมประจำใจ พระพุทธ พระธรรมพระสงฆ์
2. มีศีล 5 เป็นข้อเป็นคุณธรรมประจำใจ
3. แผ่เมตตา เพียงแค่ระยะเวลาสั้นมโศกจากเต่าลงมาจนหมด
4. พิจารณาความเป็นอนิจตา และคิดว่าทุกอย่างเป็นอนิจจัง

ทำไมการทำ 4 ข้อหลังทำแล้วเป็นเลิศ และมีความสำคัญมากกว่าการเอาข้าวไปถวายพระพุทธเจ้า เนื่องจากการนำข้าวไปถวายพระพุทธเจ้านั้นเป็นการบูชาคุณงามความดีของคนอื่น แต่ 4 ข้อนี้เป็นสิ่งที่สร้างคุณงามความดีแก่ตัวเอง ซึ่งเป็นพุทธประสงค์

จากการได้มีโอกาสพบอาจารย์บุญยงค์ในวันนั้น อาจารย์ได้ให้เวลาสอนพวกเรามากมายและได้ให้ข้อคิดที่ดีในการทำงานด้วยหัวใจของความเป็นมนุษย์ซึ่งพวกเรารู้สึกซาบซึ้งและประทับใจมาก จึงขอขอบคุณอาจารย์บุญยงค์ มา ณ ที่นี้

นางวาติณี สิงห์สา ผู้บันทึก